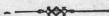

Zij groeide op in jaren en wijsheid en de gratie
Gods was in haar.

DIERBAAR AANDENKEN VAN
GABRIELLE-MAGDALENA-MARGARETA
D' H U Y V E T T E R

GABRIELLE bezat al de uitwendige en inwendige gaven die een kind aangenaam maken aan God en aan de menschen. Dagelijks knielde zij, ingetogen als een engelken, aan de H. Tafel neer en zoo werd zij zóó aangenaam aan den Heer Jezus dat de Engelen haar spoedig ten Hemel riepen om met hen te gaan spelen vóór den troon van God. Al biddende vóór de school stierf zij in de armen harer beminde Onderwijzeres, te midden harer diep ontroerde vriendinnetjes medeleerlingen, die, allen haar immer eene hartelijke liefde toedroegen.

Een Engel te meer heeft het leven verhandeld,
het tijdelijk gewisseld voor 't eeuwig genot!
« Wat is het? » zoo komt men van 't kerkhof
[gewandeld,
en zegt; «'t is haar beter, veel beter bij God!»

Veel beter is 't haar; maar eilaas, zij die blijven,
zij, vader en moeder, hun leven, hun bloed,
hun hoop, hunnen troost, al in de eerde zien
[drijven....
die wonde, die diepe is 't, die meelijen verzoet!

Dan, troost u, zijt Christnen; die 't kind heeft
[gegeven
is Meester van alles, en 't kind u vergoën,
dat wil en dat zal Hij: is Hij u gebleven,
wat kan u, die God nog hebt, wanhopen doen?

G. G.